

теката. Едвамъ слѣзе Рита отъ седлото и се изкачи по стълбата: краката я не слушаха, свѣтъ ѝ се виеше.

Рита лѣти съ кобилата за града.

Герда остана на улицата непривързана.

Съвсѣмъ блѣдно, като се тръшна на стола, момичето подаде съ треперяща ръка на дежурния аптекаръ чантата, въ която бѣха рецептата и паритѣ.

— Колко е часа? попита тя